

РЕШЕНИЕ

№ 2922

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11558** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.72, ал.4, изр.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по касационна жалба на Полицейски орган при 06 РУ-СДВР, подадена чрез юк.Б., против Решение № 4244 от 10.11.2022 г. на Софийския районен съд по НАХД № 6638/2022 г., отменящо Заповед за задържане на лице рег.№ 460/02.05.2022 г., издадена от мл.инспектор при 06 РУ-СДВР, с която А. И. Г. от [населено място], ЕГН:[ЕИК], е задържан за срок до 24 часа в 06 РУ-СДВР; и СДВР е осъдена да заплати на А. И. Г. разноски по делото в размер на 500 лв.

Наведените касационни основания са неправилност на първоинстанционното решение поради необоснованост и нарушение на приложимия материален закон. Касаторът се оплаква, че районният съд не е съобразил обстоятелството, че от представените по делото писмени доказателства се установява, че към момента на издаване на процесната заповед са съществували достатъчно данни, обосноваващи налагането на ПАМ спрямо жалбоподателя. Поддържа, че в случая задържането е било обосновано и съобразено с изискванията на Европейска конвенция за правата на човека (ЕКПЧ). Отправеното до касационния съд искане е да отмени съдебното решение и да потвърди обжалваната заповед, като в полза на СДВР бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. В с.з. касаторът не изпраща представител. От

процесуалния представител на същия са постъпили писмени бележки с подробни съображения от юк.Б..

Ответникът по касация – А. И. Г., не се явява, не изпраща представител и не взема становище по касационната жалба.

Софийска градска прокуратура чрез прокурор Д. дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-С. град, като провери законосъобразността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери касационната жалба за процесуално допустима, а разгледан по същество, въпросът за нейната основателност почива на следните съображения:

СРС е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Заповедта за задържане е издадена от Полицейски орган при 06 РУ-СДВР, който именно е издател на заповедта. Всички призовки и конституирането на ответника по жалбата са изпратени до физическото лице К. С. С., което е недопустимо, тъй като самото физическо лице, издало заповедта за задържане, не може да бъде конституирано като ответник по жалбата в този вид административно-наказателни дела. Съгласно чл.72, ал.4 ЗМВР (ред. - ДВ, бр.77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа. Съдът се произнася по жалбата незабавно, като решението му подлежи на касационно обжалване по реда Административнопроцесуалния кодекс пред съответния административен съд.

От анализа на разпоредбата е видно, че по делата, независимо, че се развиват пред районен съд, като ответник по тях следва да бъде конституиран съответният полицейски орган, който е издал заповедта за задържане, а не физическото лице, издало заповедта. Независимо от обстоятелството, че производството се разглежда от районен съд, същото се развива не по правилата на ЗАНН и съответно на това страна по тези дела като ответник се конституира не учреждението или организацията, към което принадлежи органът, издал заповедта за задържане, а полицейският орган, издал заповедта и именно по неговото седалище се определя местната подсъдност по този вид дела.

Самото физическо лице не участва в процеса, за да барни сови лични права и интереси. Очевидно е, че не такава е волята на законодателя. Наред с това обстоятелството, че заповедта е издадена от полицейски орган, като длъжността се е заемала от определено физическо лице, не води до извод, че именно това физическо лице следва да бъде конституирано в лично качество. Преценката дали заповедта е издадена от компетентен орган, съответно на това дали лицето, издало заповедта за задържане, към датата на издаването ѝ е заемало съответната длъжност, не води до извода, че следва да бъде конституирано като ответника физическото лице, издало заповедта, тъй като, ако това лице престане впоследствие да осъществява тази длъжност, тогава по логиката на СРС би следвало да се прекрати производството по делото, тъй като физическото лице вече е престанало да бъде полицейски орган. СРС е следвало да конституира надлежната страна в процеса- като ответник именно Полицейски орган при 06 РУ-СДВР. Призоваването на физическо лице вместо орган, издал заповедта за задържане, води до извод за неправилност на съдебното решение и предпоставя отмяната му. Делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което Съдът следва да призове надлежната страна в процеса - Полицейски орган при 06 РУ при СДВР, да изложи конкретни и ясни мотиви- относно

това Заповедта издадена ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, при издаването и спазени ли са процесуално правните и материалноправните разпоредби. Недопустимо е да се конституира физическо лице, което е издало съответната заповед за задържане, защото физическото лице не може да отговаря за разноски. Тогава възниква въпросът как СРС е осъдил СДВР да заплати разноски на жалбоподателя Г., след като СДВР не е била страна по делото. В тази част съдебното решение следва да бъде обезсилено като постановено по отношение на лице, което не е участвало в съдебния процес.

При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.229,ал.3 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4244 от 10.11.2022 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 6638/2022 г., в частта, в която е отменена Заповед за задържане на лице рег.№ 460/02.05.2022 г., издадена от млинспектор при 06 РУ-СДВР, с която А. И. Г. от [населено място], ЕГН:[ЕИК], е задържан за срок до 24 часа в 06 РУ-СДВР ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийския районен съд.

ОБЕЗСИЛВА Решение № 4244 от 10.11.2022 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 6638/2022 г., в частта, в която СДВР е осъдена да заплати на А. И. Г. разноски по делото в размер на 500 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: